

De Rust ingegaan.

Kent u het nog het gedichtje;

De eerste dag schiep God het licht.

De tweede dag heeft Hij de dampkring in gericht.

De derde dag land, zee en bomen.

De vierde dag deed Hij de hemellichten komen.

De vijfde dag zijn vis en vogels voortgebracht.

De zesde dag het vee en het menselijk geslacht.

De zevende dag rustte God van alles wat Hij scheppend had voortgebracht.

Een goed hulpmiddel om te onthouden wat God had gedaan op welke dag.

Maar wat deed God eigenlijk op de achtste dag? Welk werk heeft God toen ter hand genomen? Moest God de aarde verzorgen? Bloemetjes water geven? Zorgen dat het gras niet te lang werd, de bomen verzorgen, dieren eten geven, of.....? Er is van alles te bedenken wat er gedaan moet worden. Was God daar mee bezig?

God maakte Adam en gaf hem de heerschappij over de schepping en de verzorging daarvan.

Genesis 1:28-30

28 En God zegende hen en God zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar, en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen!

29 En God zei: Zie Ik geef u al het zaaddragende gewas dat op heel de aarde is, en alle bomen waaraan zaaddragende boomvruchten zijn; dat zal u tot voedsel dienen.

En voor de dieren gaf God meer dan voldoende te eten, het hele jaar rond.

30 Maar aan al de dieren van de aarde, aan alle vogels in de lucht en aan al wat over de aarde kruipt, waarin leven is, heb Ik al het groene gewas tot voedsel gegeven. En het was zo.

God had Zijn schepping zo ingericht dat het zichzelf in stand hield. Zaaddragende bomen en gewassen die zichzelf konden voortplanten en vermenigvuldigen. Dieren die zichzelf konden voortplanten en vermenigvuldigen. En het water wat zo belangrijk was als levensmiddel, steeg als een damp op vanuit de aarde. De planten, bomen en alle andere gewassen werden rechtstreeks vanuit de aarde zelf met vocht gevoed in de wortels.

God legde zoveel levenskracht, zoveel leven gevende kracht in de schepping dat Hij daar niets meer aan behoefde te doen. Mens en dier leefde ervan, gebruikte wat God gemaakt en gegeven had om zichzelf te voeden.

Maar wat deed God dan op de achtste dag?

Houd God dan niet alles in stand? Ja zeker wel. Maar hoe houdt God alles in stand? Is God daarin heel druk aan het werk? Zoals Hij de mensen en de dieren van het stof van de aarde maakte, daarin dus aan het werk was met zijn handen? God pakt aarde en begon te boetseren en te vormen en maakte zo allerlei dieren en vogels en tenslotte boetseerde en vormde Hij een gelijkenis van zichzelf en noemde het mens. Hiermee was God aan het werk en gaf mens en dier voortplantingskracht. De ander onderdelen zoals bomen struiken en

gewassen, zon, maan en sterren bracht Hij voort door Zijn woord, Zijn spreken. En dit spreken zorgt ervoor dat alles in stand blijft. Zijn spreken gaf de zon, maan en sterren hun plaats en baan waarin zij gaan in het heelal. Gods woord houdt alles in stand en voor het overige rust God van al Zijn werken. Op de achtste dag deed God niets. Op de negende dag ook niet en daarna ook niet. God was in de rust.

En Adam en Eva? Rustten die ook op de zevende, de veertiende, de eenentwintigste de achtentwintigste enzovoorts? Nee. Ik denk het niet. Adam kreeg de opdracht om de aarde te bouwen en te bewaren en te onderwerpen. Adam kreeg niet de opdracht om te rusten op de zevende dag en de andere dage te werken. Adam werkte alle dagen vanuit de rust. God was de rust ingegaan op de zevende dag en adam leefde vanaf die dag alle dagen in de rust. Dat er onrust bij gekomen was kwam door de zonde. Het resultaat, alle dage ook onrust. Niet 6 dagen onrust en één dag rust en dan weer 6 dagen onrust en dan weer één dag rust. Nee, zo niet. Bij alle dagen rust kwam alle dagen onrust. Na ruwweg 2000 jaar werd het pas geboden om de zevende dag te rusten om deze dag voor God te houden. 6 dagen voor de mensen om te werken, 1 dag voor God om te rusten. Dit principe, deze wet gaf God pas bij de Sinaï. Voor die tijd waren alle dagen hetzelfde. Alle dagen waren voor God en de mensen wat er op neer kwam dat de mens alle dagen voor zichzelf nam, onrustig als hij is.